

Påskdagen

Kristus är uppstånden! – Sannerligen uppstånden!

Job 19:23-27; 1 Kor. 5:6-8; Mark. 16:1-8; Ps. 139:1b-2, 11-12

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Kristus är uppstånden!
Ja, sannerligen uppstånden!

Allt pekar på denna dag. Julens händelse; Jesu födelse, pekar på denna dag. Han, vår frälsare, föddes till världen för att återlösa; för att läka mänskligheten. Genom sin död och uppståndelse öppnade han vägen till Gud Fadern.

I gåva, där han låg nyfödd i krubban i Betlehem, fick han myrra som används dels för att smörja de döda men också som ingrediens i den olja som kungar smörjs med. Allt pekar fram mot Herrens påsk.

Vi har, under fastetiden, förberett oss för att fira. Vi har vandrat med Jesus på vägen mot Golgata; lidit med honom under Passionstiden. På skärtorsdagen firade vi instiftandet av Herrens Heliga Måltid. Och under påsknatten hörde vi profetiorna om att döden skulle betvingas. ”Detta är den dag som Herren har gjort, låt oss på den jubla och vara glada”¹

I och med Påskens mysterier är det fullbordat. Inget kan komma längre. ”Jag är den förste och den siste, säger Herren, och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet.”² Han är Alpha och Omega; början och slutet. Det är fullbordat. Han har besegrat döden.

Allt pekar på uppståndelsens dag och vi dras med, inte bara i berättelserna, utan i verkliga livet. Vi dras in i Jesu liv och det börjar i och med vårt eget dop.

Nej, vad vi har att göra med är inte teater. Inte skådespel. Ingen TV-serie. Och vi är inte åskådare utan deltagare; vi får ta del av Guds nåd. I dopet dör vi med Kristus. Vi smörjs med samma olja och vi och ikläds Honom; den nya människan, för att leva ett heligt liv i evighet. Vi kommer inte längre än så. Det blir inte – det kan inte bli – större än att få överleva döden.

---

¹ Ps. 118:24

² Upp. 1:17-18

När jag förstår detta så rullas den tunga stenen bort. Den rullas undan från dödens kammare. Då Kristus släpps in kan jag släppas ut – fri.

De myrrabärande kvinnorna gick, precis som vi gjorde i natt, till graven. Men när de kom dit och ”såg upp, fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor.”³

Vem rullar bort den tunga stenen som håller dig instängd?

Stenen som låg framför dödens kammare är bortrullad. Den rullades bort för Jesus och är därmed bortrullad för oss. Det handlar om att se upp för att verkligen se att det inte längre finns något som blockerar vägen till Gud Fadern och den himmelska festen.

Det ängeln sade till kvinnorna som kom till graven för att smörja Jesu kropp gäller även oss idag. "Var inte förskräckta! Ni söker Jesus från Nasaret, den korsfäste. Han är uppstånden (han är inte här)"⁴ Han är inte längre i mörkret. Och detta kan inte betyda något annat, för oss, än att det inte är i mörkret vi skall söka efter frid och frihet. Det är inte i mörkrets tomhet livet står att finna, utan i Sanningens ljus.

Stenen är borta! Kristus är uppstånden! Ja, sannerligen uppstånden!

Nu handlar det om att ta emot, förstå och förvalta Påskens händelse. Nu handlar det om att, dag för dag, leva i den glädje som uppståndelsens seger över döden är. Som döpta har vi uppstått med Kristus. Vi är alla kallade att låta det synas. Det sinnestillstånd vi är i smittar. Det vi ägnar oss åt påverkar andra runt omkring oss. Mörker färgar av sig men ljuset läker.

Den helige aposteln skrev till församlingen att också ”lite surdeg syrar hela degen? Rensa bort den gamla surdegen för att ni må vara en ny deg, eftersom ni är osyrade. Ty vårt påskalamm Kristus har blivit slaktat.”⁵

Vad det handlar om är att då vi redan är indragna, så måste vi förstå att påskens händelser berör oss. Det är upp till oss att se upp så vi själva inte stänger om oss till gravkammaren. För där finns inget att hämta. Kristus är uppstånden!

---

³ Mark 16:4

⁴ Mark 16:6

⁵ I Kor. 5:6b-7